

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים וילדים
כרשת נשוא השפי"א

היום שיחקנו 'ארץ עיר'. לא מצאתי עיר באות יו"ד. משם לפה
נדבקה לשוני לחיכי...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

ברכת כהנים

בְּפֶרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ 'נְשׂוּא' מוּבָאִים הַפְּסוּקִים שֶׁל בְּרַכַּת הַכֹּהֲנִים.
בְּוֵדָאֵי יֵצֵא לָכֶם לְרֵאוֹת בְּבֵית הַכְּנֹסֶת אֶת הַכֹּהֲנִים שְׁעוֹלִים לְדוֹכֵן
וּמְבָרְכִים אֶת הָעָם. אוּלַי אֶפְלוּ אִתְּם בְּעֲצָמְכֶם כֹּהֲנִים!

בְּרַכַּת הַכֹּהֲנִים הִיא בְּרָכָה נִפְלְאָה אוֹתָהּ אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְקַבֵּל מֵה'
דֶּרֶךְ הַכֹּהֲנִים. הַיְדַעְתֶּם שֶׁבְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְבְרָכָה הַרְבֵּה
יוֹתֵר גְּדוֹלָה בְּבְרַכַּת הַכֹּהֲנִים? כֵּן! בְּחוּץ לְאַרְץ בְּקֵהֳלוֹת רַבּוֹת נְהוּג
שֶׁהַכֹּהֲנִים נוֹשָׂאִים כַּפֵּים לְבָרֵךְ אֶת הַקָּהָל רַק בְּמוֹעֲדִים וּבְחַגִּים.
לְעֵמֶת זֹאת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל הַמְּנַהֵג הוּא לְבָרֵךְ בְּרַכַּת כֹּהֲנִים בְּכָל יוֹם!
אֶחָת הַסְּבוֹת לְעֵבֶדָה זוֹ, הִיא שֶׁבְּרַכַּת הַכֹּהֲנִים צְרִיכָה לְהֵאמֵר
בְּשִׂמְחָה. מִי שֶׁנִּמְצָא בְּחוּץ לְאַרְץ אֵינוֹ שְׂרוּי בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית.
שִׂמְחָה אֲמִתִּית יִשְׁנֶה רַק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן רַק כָּאֵן אֲנַחְנוּ זוֹכִים
שֶׁהַכֹּהֲנִים יְבָרְכוּ אוֹתָנוּ בְּשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם!

וְגַם אִם יִשְׁנֶם זְמַנִּים בָּהֶם קִצַּת יוֹתֵר קִשָּׁה לָנוּ לְשִׂמְחָה, אוּ שֶׁהִמְצָב
לֹא מִמֶּשׁ רְגוּעַ - בְּכָל זֹאת, בְּתוֹךְ תּוֹכְנוּ יֵשׁ בְּנוֹ שִׂמְחָה אֲמִתִּית עַל
כֵּךְ שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְשִׁבְתָּ וּלְחַיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. בְּעִזְרַת ה' הַתְּקוּפָה
הַקִּשָּׁה תִּעֲבֹר וְכִלְנוּ נוֹכַח לְחֹזֵר לְשִׂמְחָה שְׁלָנוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל!

שאלות בכרשה

1. מאיזה גיל ספרו את בני גרשון ובני מררי?
2. האם מותר לנזיר לאכול ענבים?
3. האם מותר לנזיר לשתות מים?
4. כמה מילים יש בפסוקים שנאמרים בברכת הכוהנים?
5. מדוע בני קהת לא קיבלו עגלות לנשיאת הכלים?
6. למי בפרשת השבוע אסור להסתפר?
7. את מי משלחים מן המתנה? (ה, ב)
8. מה מיוחד בפרשת נשוא ביחס לשאר פרשיות התורה?

חידת חדגא:

מה הפירוש של 'עגלות צב'? האם הן קשורות לצב?

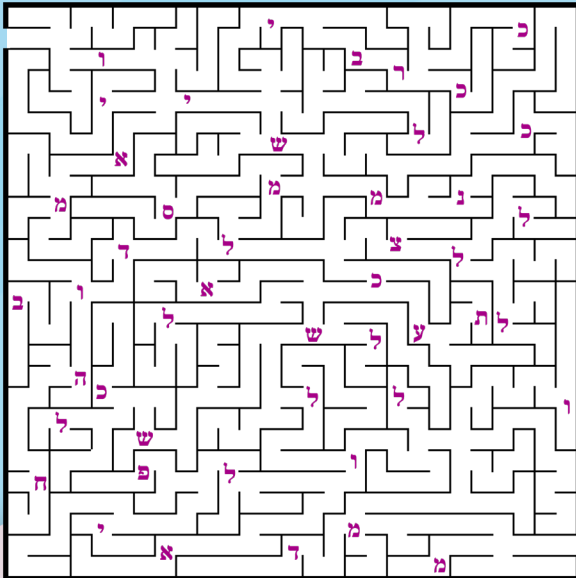
חידת פולקע:

מצאו בפרשה את התרגיל: 120=10x12

מבוך אותיות

מצאו במבוך את הדרך הנכונה ואספו את האותיות שבדרך. מה קיבלתם?

_____"

_____"

תמונות בכרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך פרשת השבוע

 3	 2	1 30-50
 6	 5	 4
 9	 8	 7

- איש אחד מספר לחבר שלו: חלמתי בלילה שאני מיליונר, בדיוק כמו אבא שלי!
 חבר: מה, אבא שלך מיליונר? האיש: לא, אבל גם לו היה חלום כזה...
 - שאלו פעם צוללן: האם נוח בצוללת? הוא ענה: נוח היה רק בתיבה...
 - אתה לא באמת מודע לכוח שיש לך בידיים עד שמשחת השניים עומדת להיגמר...

מטבע של זכות

סיפור לשבת

עשר דקות חלפו, והאיש התרומם בשנית: 'אנא, בבקשה מכם, עוד עשר דקות!'

רחש לחש עבר בקהל, נשמעו רטינות מפה ומשם, אך ה'כתב סופר' השתיק את הקהל והורה להמתין עשר דקות נוספות.

אלו עברו, והזמן התרומם בשלישית: 'בבקשה מכם, יותר לא אבקש, אך אנא, עשר דקות נוספות.'

שוב נשמעו לחישות ורטינות, ושוב היה זה ה'כתב סופר' שהרגיע את הנוכחים והורה להמתין.

דקות מספר חלפו, ואל האולם נכנס משמשו של רבי שמואל בנימין, בשורה בפיו: 'מצאתי את המטבע'. בתוך כדי נעור המפוח בוחץ נפלה המטבע עם שאריות האכל ארצה. האבדה הושבה.

עינים נתלו בתלמיד הישיש שהשקה את החפוש, והוא הסביר: 'לא מופת יש כאן, האמינו לי שלא ידעתי היכן המטבע, וזאת היא הסבה שכל כך חששתי מהחפוש'. בתוך כדי כך פשפש הישיש בכיסו והוציא משם לתדהמת הנוכחים מטבע וזה לזו האובדת.

'אף לי היתה מטבע שכזו, ירשה מאבות אבותי. בשעה שראיתי את שמחתו של רבי שמואל בנימין במטבע שברשותו, לא אמרתי דבר, לא חפצתי להוריד מערפה של המטבע הראשונה בעיני הקהל, שתקתי והשארתי את המטבע בכיסי, על אף שהבאתי אותה לאותה מסרה כדי לשתף בה את הנוכחים. תארו לעצמכם מה היה קורה אלו בצע החפוש במתכנת שהצעה, האם היה מישהו מאמין לי כי אף לי היתה מטבע בדיוק כזו, שנשאתי אותה בדיוק בכיסי. אין טעם להאריך בחלול השם' שהיה נגרם, כאשר היה נופל חשד על אדם שכמוני כי שלח את ידו במטבע לא לו. לכן בקשתי לדחות את החפוש, ולהמתין אולי תמצא המטבע, בינתיים נשאתי תפלה שנענתה, והמטבע נמצאה.'

התרגשות נכרה בקהל. רבי שמואל בנימין התרומם ממקומו, ואמר: 'רבותי, למוד גדול יש כאן בדברי חכמים שחיבו לדון את כל האדם לכף זכות'. מספור זה נוכל להבין עד כמה צריך להרחיק לכת בלמוד זכות. הרי אלולא נמצאה האבדה סביר להניח כי חוטאים היינו בהטלת אשמה על אדם נקי כפים, איש לא היה מעלה על דעתו כי מטבע וזה לזו היתה בכיסו, ובפעל, אלו היו העבדות, ובחסדי שמים נמנע מאתנו עון זה. אלו לא התאספנו כאן היום אלא לצורך למוד זה, דיינו!'

...

קשה מאד לישים בחיי המעשה את מה שאמרו 'הוי דן את כל האדם לכף זכות'.

כגדל הקשי בעינו זה כך מן הראוי להקדיש מחשבה ומאמץ לשנוי דפוסי חשיבה עתיקי יומין, ולא אלץ את עצמנו לחפש נקודות של זכות אצל זולתנו. מאמץ שכזה סופו להצליח ולהאיר את חיינו החברתיים באור שונה לחלוטין.

היה זה בכנוס מיוחד שנערך על ידי תלמידיו של רבי משה סופר, הידוע בכנוי ה'חתם סופר' על שם ספריו הנודעים. הם התכנסו יחדו במסרה להתחזק לאחר פטירת רבם הגדול, שגפטר בשנת ת"ר.

ישבו שם מסלתה ומשמנה של יהדות הונגריה, רבנים, דינים, ראשי ישיבות, תלמידי חכמים וראשי קהלות, כשהמכנה המשותף לכלם הוא היותם תלמידיו בעבר של ה'חתם סופר'. הם בקשו למצא תנחומים זה בזה, לצאת מחזקים ברוחם, איש איש למקום מגוריו להמשיך בפעולותיהם הברוכות, בדרך של רבם.

בראש המסבים ישב בנו הגדול של ה'חתם סופר', רבי שמואל בנימין סופר, הידוע בכנוי ה'כתב סופר'. סביבו התגודדו תלמידיו הוותיקים של אביו ובקשו להעלות זכרונות מימים עברו, להתבשר מדברי תורתו של האב שאיננו, וללמד מעט מהנהגותיו המיוחדות בכל עניני החיים.

בתוך כדי הכנוס הכריז בן הרב זכרוננו לברכה, כי ברצונו לשתף את הנוכחים ולהראות להם חפץ יקר ערך שאותו קבל ירשה מאביו. דממה שררה בקהל בעת שתאר את המטבע היקרה שברשותו, מחזקת היא ליחידה בעולם, והיא העברה במשפחתו דור אחר דור מימות בית שני ועד לאביו המנוח. יודעי דבר טוענים כי מטבע זו היא מ'שקלי הקדש', שנמסרו לידי הכהנים בבית המקדש הראשון.

הוא בקש מהנוכחים להעבירה איש לרעהו, שכלם יוכלו לראותה, ולמשש בה.

המטבע העברה מיד ליד, כל אחד משש ונגע, בתן והסתכל במטבע הנדירה. לא בכל יום רואים מטבע שכזו. משך שעה ארצה העברה המטבע, ורבי שמואל בנימין הסיח את דעתו ממנה והמשיך בדבריו עם הסובבים.

כעבר זמן התנער לפתע ובקש לדעת היכן המטבע, הגיע הזמן שתשוב למקומה. רחש עבר בקהל, הרב מבקש את המטבע. כל אחד חפש על שלחנו, מנסה להזכר למי העביר אותה, אולם איש לא ידע היכן היא, המטבע נעלמה כאלו בלעה אותה האדמה.

רבי שמואל בנימין נראה נסער, המטבע היתה יקרה ללבו, הוא טרב להשלים עם העלמותה. 'אנא, הפציר בנוכחים, יחפש כל אחד היטב בכיסיו ובקפלי הבגדים, אולי תמצא בטעות, שמא הכניס אותה אי מי בטעות לארנקו.'

כלם מהרו לפשפש בכיסים ובקפלים, אך לשוא, המטבע נותרה נעלמת.

ואז הציע אחד הנוכחים פי כדי להיות בטוחים שהמטבע לא נכנסה בטעות לכיסו של איש, יפשפש כל אחד בכיסו של היושב לידו, רק כך יוכלו להיות בטוחים כי אכן חפשו אחר המטבע ביסודיות, מי יודע, אולי היא תמצא.

כלם נטו להסכים להצעה, אלא שאז התרומם אחד מזקני תלמידיו של ה'חתם סופר' ובקול מתחנן בקש להמתין לפחות עוד עשר דקות בטרם יבצעו את החפוש, עינים תמהות נתלו באותו ישיש, ואם לא מפאת כבודו סביר להניח שהיו דוחים את דבריו.